

ČESKÁ VIZE

= deset nejdůležitějších hodnot, na kterých by měla stát budoucnost naší společnosti

KRÁTKÁ (cca 40 řádků, 1 strana A4) ESEJ (sloupek, črta, úvaha, reflexe, komentář, dialog, výzva, poselství, zpráva, dopis, návod, kuchařka, seznam, grafika...) formulovaná pro závěrečný díl ročního cyklu diskusí KABINET HAVEL – Úsvit v Čechách, který se uskuteční 19. listopadu 2009 v Brně.
www.usvitvcechach.cz

OLGA SOMMEROVÁ - ČESKÁ VIZE

zveřejněno v Kavárně iDNES.cz v neděli 27. září 2009

Desatero nejdůležitějších hodnot, na kterých by měla stát budoucnost naší společnosti, znám, ale o těchto hodnotách nestačí jen psát, je třeba je vybojovat.

Bylo napsáno mnoho slov, mnoho chytrých komentářů, zpravodajských informací, internetových blogů o politickém, justičním a podnikatelském marasmu české společnosti. Zbytečně přidávám slova další.

Nová vůdčí osobnost typu Václava Havla s ideou důrazného občanského angažmá ve věcech veřejných neexistuje. Osobnost typu Jana Palacha, která by vyburcovala společnost z lhostejnosti, nemá proč by tak činila, protože ruská velmocenská rozpínavost už nepřijíždí na tancích, ale skrze tajné agenty zpravodajských služeb, ekonomický vliv a Putinovy vazaly, Klause a Paroubka. Společenství statečných a neúplatných osobností typu Charty nemá proč by se zformovalo.

Studenti nemají proč by vyšli do ulic. Nežijí za ostnatým drátem a nic jim nechybí. Tuší sice, že populista Paroubek hodlá zadlužit tuto zem na úkor jejich budoucnosti, ale jejich protest skončí u recesistické vajíčkové kanonády.

Novináři píšou o zločineckých mafiích, o prorůstání organizovaného zločinu do státní správy, o korupčním rozdělování státních zakázek, ale z devadesáti devíti procent se jejich informace za týden rozpustí v nic. České bezpečnostní služby nejsou náležitě kontrolovány politickou mocí, tudíž jsou nebezpečné. Média jsou svobodná, ale ne absolutně. Mediální rady, které vybírají ředitele veřejnoprávního, to znamená nezávislého rozhlasu a televize, jsou určovány z vůle politiků.

Naděje ve volby je lichá, protože budou opět, tak jako minule, zvoleny dvě velké strany a osazenstvo těchto politických sbatrření se obmění jen minimálně. Nevypadá to, že by se kolegové zlikvidovali mezi sebou, jak to známe ze slavných mafiánských filmů. Nikdo už nevěří v politickou vůli vlády k vyšetřování organizovaného zločinu a korupčních skandálů, v nichž se sami politici (kdo jiný?) vezou. Bratrstvo kočičí pracky tyje z občanů této země, ale na rozdíl od Bohouše, Štětínáče a Dlouhého bidla nebude potrestáno Rychlými šípy, protože ti se tu dosud nezformovali.

Jedinou nadějí vidím v **aktivitě občanské společnosti**. Její vliv není revoluční, ale postupný, denodenní, rozprostřený po celé republice od Prahy a Brna po nejzazší českou a moravskou ves. Skutečnou kontrolu politické moci na všech úrovních mohou legitimně konat jen občané. A ti se svého vlivu ve prospěch obce a této země nesmí vzdát za žádnou cenu. V opačném případě by nemělo cenu psát žádná další slova, slova, slova.